

Dkt. Robert A. Peterson, Ufunuo na Maandiko, Kipindi cha 13, Ufunuo Maalum katika Agano Jipya, Kufanyika Mwili, Paulo, Utangulizi, Upendo, Haki, Hekima, Waebrania, Mfunuaji, Nguvu

© 2024 Robert Peterson na Ted Hildebrandt

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu Ufunuo na Maandiko Matakatiifu. Hii ni kipindi cha 13, Ufunuo Maalum katika Agano Jipya, Kufanyika Mwili, Paulo, Utangulizi, Upendo, Haki, Hekima, Waebrania, Mfunuzi, Nguvu.

Tuombe. Baba mwenye neema, asante kwa kujifunua kwetu katika Mwanao na katika Neno lako, ambalo linatuambia kumhusu. Tusaidie kusoma Injili, kujifunza kuhusu Yesu kama Bwana na Mwokozi wetu, kama mfano wetu, lakini pia kama yule anayekufunua kuliko hapo awali. Tubariki sisi na familia zetu, tunaomba, katika jina takatifu la Yesu. Amina.

Tumeangalia Ufunuo Maalum katika Kufanyika Mwili katika Yohana na Paulo, namaanisha katika Yohana, na sasa tunataka kufanya hivyo katika Paulo na barua kwa Waebrania. Wakolosai 1:15 itatuongoza kwa sababu ya jinsi inavyomrejelea Mwana wa Mungu.

Yeye ni mfano wa Mungu asiyeonekana, mzaliwa wa kwanza wa viumbe vyote. Kwa maana katika yeye vitu vyote viliumbwa, vilivyo mbinguni na duniani, vinavyoonekana na visivyoonekana, ikiwa ni viti vya enzi, au usultani, au enzi, au mamlaka. Vitu vyote viliumbwa kwa njia yake, na kwa ajili yake. Wakolosai 1:17. Naye amekuwako kabla ya vitu vyote, na katika yeye vitu vyote hushikamana.

Naye ndiye kichwa cha mwili, yaani, kanisa. Yeye ndiye mwanzo, mzaliwa wa kwanza kutoka kwa wafu, na katika yote, awe mkuu. Kwa maana katika yeye ilipendeza utimilifu wote wa Mungu ukae, na kwa yeye kuvipatanisha vitu vyote na nafsi yake, iwe ni vya duniani au vya mbinguni, akifanya amani kwa damu ya msalaba wake.

Maneno ya kwanza kabisa ndiyo tunayojali sana hivi sasa. Yeye ndiye sanamu, mfano wa Mungu, asiyeonekana. Yeye ndiye mfano wa Mungu asiyeonekana.

Kama mtu angependa kumjua Mungu, kama mtu angependa kujifunza kumhusu Mungu, anapaswa kutazama uso wa Mwana wa Mungu aliyefanyika mwili, kwa sababu yeye ndiye mwakilishi anayeonekana wa Mungu asiyeonekana. Yeye ndiye Mungu asiyeonekana aliyekana hasa katika mwili, katika Mwana akijichukulia ubinadamu wa kweli. Yeye ndiye mfano wa Mungu.

Na kwa hivyo, anamwonyesha Mungu. Anamfunua Mungu. Anafunua sifa nyingi za Mungu.

Tutaangalia tu baadhi yao. Anafunua upendo wa Mungu, Warumi 5 :6 hadi 8. Hiki ni kifungu kizuri cha uhakikisho. Paulo anaweka uhakikisho katika mambo matatu.

Zaidi ya hayo, Mungu anatumuhakikishia kwa njia tatu. Anaahidi katika neno lake kuendelea kuwaokoa wale anaowaokoa. Anawapa roho yake ili ifanye kazi mioyoni mwao, ili kuwahakikishia.

Na anafanya kazi katika maisha yao, katika maisha yetu, kutuhakikishia kwa kutuhakikishia dhambi, kwa kutuongoza katika haki, kwa kuchochea imani yetu, kwa kutoa tunda la roho katika maisha yetu. Katika Warumi 5:1 hadi 11, njia hizi tatu ambazo Mungu anatumuhakikishia zinaunganishwa. Mungu anatumuhakikishia, nitafanya kinyume chake.

Mungu anatumuhakikishia kwa kufanya kazi katika maisha yetu. Tunaona hili katika mstari wa 3. Sio tu kwamba sasa tunafurahi katika tumaini la utukufu wa Mungu kwa sababu ya neno na ahadi za Mungu, lakini si hivyo tu, Warumi 5:3, bali tunafurahi katika mateso yetu, tukijua ya kuwa mateso huleta saburi, na saburi huleta tabia njema, na tabia njema huleta tumaini. Na tumaini halituaibishi kwa sababu upendo wa Mungu umemiminwa mioyoni mwetu.

Siwezi kujizuia. Siwezi kuacha hapo. Kupitia Roho Mtakatifu ambaye tumepewa, kuna njia nyingine ambayo Mungu anatumuhakikishia, kwa roho iliyo mioyoni mwetu. Lakini njia ya kwanza ninayotaka kuonyesha hiyo ni ya tatu kati ya njia tatu, kwa neno, kwa roho, kwa kubadilisha maisha yetu, ni kwa kubadilisha maisha yetu.

Hatufurahii tu tumaini la utukufu wa Mungu kulingana na ahadi zake na neno lake bali pia kwa sababu ya jinsi anavyofanya kazi katika maisha yetu. Inawezekana, anasema; kwa kweli, anaona kama maisha ya kawaida ya Kikristo kufurahia mateso kwa sababu muungano na Kristo unahusisha muungano na kifo chake na ufufuo wake. Muungano na kifo chake unahusisha, miongoni mwa mambo mengine, mateso sasa.

Muungano, na ufufuo wake, unahusisha utukufu baadaye. Tunafurahi katika mateso yetu, tukijua kwamba mateso, yakipokelewa ipasavyo, huzaa uvumilivu. Mateso yote hayazai uvumilivu.

Lakini watu wa Mungu wanaoteseka kulingana na mapenzi ya Mungu, wakimtazama Mungu, wakimtumaini Mungu, wakimtegemea Roho wa Mungu, hujifunza uthabiti, uthabiti, uvumilivu, na uvumilivu wanapojibu tena na tena katika mateso yao kwa imani, kwa kumtumaini Bwana. Mateso huzaa uvumilivu. Uvumilivu huzaa tabia.

Ikiwa mwamini anaitikia mateso kwa njia ya kimungu, mara kwa mara, anajifunza uvumilivu au uthabiti, na hatimaye, uthabiti huo unamfanya kuwa mtu thabiti au wa kutegemewa. Hii ndiyo mantiki iliyo nyuma ya maneno ya Paulo. Tunafurahia mateso yetu tukijua kwamba mateso, yakiitikiwa ipasavyo, huzaa uvumilivu.

Na tukidumu hapo kwa muda wa kutosha, uvumilivu huzaa tabia. Na tunahitaji kujaribu kuelewa mawazo yake hapa kidogo, kwa kubahatisha, lakini sidhani kama ni vigumu sana. Na tabia huzaa matumaini.

Unaona, naelewa sehemu hii. Mateso, yanayohusiana na hayo, huleta uvumilivu. Kuvumilia kwa muda wa kutosha katika Bwana huleta tabia thabiti.

Ninaelewa sehemu hiyo. Lakini hilo huzaaje matumaini? Wazo la Paulo linaonekana kuwa kwamba Douglas Moo anakubaliana nami katika ufafanuzi wake kuhusu Warumi, kwamba kumwona Mungu akifanya kazi sasa katika maisha yetu huzaa matumaini ya wakati ujao ambayo hatuwezi kuyaona. Kumtazama Mungu akifanya kazi sasa huongeza matumaini yetu ya wakati ujao ambayo hatuwezi kuyaona.

Tunafurahi hata katika mateso yetu, kwa namna fulani, kwa sababu mateso huzaa uvumilivu, uvumilivu huzaa tabia, na tabia huzaa tumaini. Kumtumaini Mungu kwa kile tunachoweza kuona huongeza tumaini letu kwamba atatimiza ahadi zake kwa kile ambacho hatuwezi kuona. Huo ni utukufu wa wakati ujao.

Na tumaini hili halituaibishi, kama baadhi ya matumaini yanavyofanya, matumaini ya uongo, kwa sababu upendo wa Mungu umemiminwa mioyoni mwetu kupitia Roho Mtakatifu ambaye tumepewa. Njia tatu ambazo Mungu anatumakikishia, kwa neno lake, kwa roho yake, kwa kubadilisha maisha yetu, baada ya kumuona akifanya kazi katika maisha yetu katika Warumi 5:3, na 4, sasa tunaona katika Warumi 5:5, njia ya pili anatumakikishia, maandishi ya kawaida ni Warumi 8, 16, ambayo inasema, Roho mwenyewe hushuhudia pamoja na roho zetu kwamba sisi tu watoto wa Mungu. Roho mwenyewe, Roho Mtakatifu, hushuhudia pamoja na roho zetu za kibinadamu kwamba sisi tu watoto wa Mungu.

Hapa, Mungu, Baba, anatumambia kuhusu upendo wake. Anatumieleza upendo wake ndani yetu kwa njia ya roho. Anatumimina upendo wake mioyoni mwetu kwa kutupa Roho Mtakatifu katika wokovu.

Lakini kuna njia ya tatu, na kwa kweli, njia ya msingi zaidi, njia muhimu zaidi. Mungu anatumakikishia njia tatu za wokovu. Bwana asifiwe.

Tutachukua uhakika wote tunaoweza kupata. Kwa hivyo, tunafurahi anapofanya kazi katika maisha yetu, ikiwa ni pamoja na anapotuhukumu kwa dhambi. Tunafurahi katika ushuhuda wa ndani wa roho.

Lakini hatutenganishi hilo na neno lolote. Na kwa kweli, neno hilo ni muhimu zaidi, kwa sababu lina uhalisia zaidi kuliko mengine mawili. Ikiwa mtu ataugua vya kutosha au kukata tamaa vya kutosha au yuko katika hali fulani mbaya, huenda asihisi roho.

Na wakati mwingine, kila mwamini karibu amekata tamaa ya upendo wake. Bwana mpendwa, nini kinaendelea ndani yangu? Je, mimi ni Mkristo hata, nikishukuru mawazo haya, nikiruhusu moto huu utoke kinywani mwangu, nikitenda dhambi hizi hivyo? Sio uzoefu wa kawaida wa Kikristo, lakini labda wengi wetu tunaweza kuuelewa. Lakini Mungu anatuhakikishia kwa kufanya kazi katika maisha yetu.

Na mimi, 1 Yohana 1:8 hadi 10, ikiwa ni pamoja na kututhibitishia dhambi. Ni kazi njema ya Mungu. Naye anatushuhudia ndani kwa roho yake.

Lakini muhimu zaidi kuliko hizo mbili, na muhimu zaidi kwa hizo mbili, ni ahadi zake katika neno lake la kuwaweka watu wake. Na ahadi hizo za kuokoa na kudumisha zinajenga uhakika wetu. Sawa? Mistari ya 6 hadi 8 ni mfano wa ahadi hizo.

Kwa kweli, mistari ya 1 na 2 ni sawa. Lakini ili tusifanye ufafanuzi kamili wa Warumi 6 hadi 8, tulipokuwa dhaifu, kwa wakati uliofaa, Kristo alikufa kwa ajili ya waovu. Kwa maana ni vigumu mtu kufa kwa ajili ya mwenye haki.

Ingawa labda kwa mtu mwema, mtu angethubutu hata kufa. Sio jambo lisilo la kawaida. Ni jambo la kawaida.

Lakini hasa katika muktadha wa kuitumikia nchi yetu, tunajifunza kuhusu mtu anayetoa uhai wake, akijitupa kwenye bomu la mkono, akichukua mlipuko, akiua, na kutoa uhai wake kwa ajili ya marafiki zake. Lakini Mungu alichagua upendo wake kwetu kwa kuwa tulipokuwa bado wenye dhambi, Kristo alikufa kwa ajili yetu. Hili ni jambo la ajabu.

Njia kuu ambayo Mungu anatuhakikishia ni kwa neno lake. Alitupenda tulipokuwa wenye dhambi. Alituokoa.

Hakika atatuweka salama. Anaahidi kutuweka salama. Kuna uhakika mkubwa katika neno la Mungu.

Kwa kweli, mistari inayofuata inasema kimsingi, ikiwa tulipohukumiwa, Mungu alituhesabia haki, sasa kwa kuwa ametuhesabia haki, atatuweka salama. Mistari ya 9 na 10 kimsingi inasema ikiwa tulipokuwa adui, Mungu alitupatanisha naye mwenyewe, sasa kwa kuwa ametupatanisha, atatuweka salama salama. Atatuepusha na ghadhabu yake.

Unaona, katika ufafanuzi huu mzuri wa uhakikisho, Mungu anafunua upendo wake kwetu kupitia mwanawe. Loo, huu ni upendo wa ajabu sana. Kristo alikufa kwa ajili ya wasiomcha Mungu, kwa ajili ya wanyonge, kwa ajili ya wenye dhambi, ili sisi tupate kuokolewa.

Kufanyika mwili kunafunua upendo wa Mungu kama hapo awali. 1 Yohana anasema, katika sura ya 4, kwamba huu ndio upendo, si kwamba tunampenda Mungu, bali kwamba yeye alitupenda, akamtoa mwanawe awe upatanisho kwa dhambi zetu. Hii inatupeleka kwenye Warumi 3, 25, 26, ambapo ndipo mahali pa kuu tunapopata upatanisho katika Agano Jipya.

Linatokea mara nne, lakini hili ndilo wakati mkuu. Huu ndio ufafanuzi mkuu wake. Linapatikana mara mbili hapo katika 1 Yohana 4, linapatikana katika Waebrania 2:17, lakini mahali pa msingi ni Warumi 3:25 na 26.

Nikiendelea na yale niliyosema hapo awali katika mihadhara hii, katika Warumi 1.16 na 17, Paulo alitoa kauli yake ya kimaudhui kwa Warumi. Mada ni ufunuo wa haki ya Mungu inayookoa. Lakini 1:18 haifuatii mada hiyo mara moja.

Loo, inafanya hivyo, lakini kwa njia isiyo ya moja kwa moja, kwani inazungumzia ufunuo wa kitu kingine, ghadhabu ya Mungu kutoka mbinguni dhidi ya uasi na uovu wa wanadamu. Mada hiyo, ufunuo wa ghadhabu ya Mungu, ni muhtasari wa mada kuanzia 1.18 hadi 3:20. Katika 3:21, baada ya kujinyenyekeza vya kutosha mbele za Mungu na kuonyesha kwamba kila mwanadamu ni mwenye dhambi chini ya ghadhabu ya Mungu anayehitaji neema ya Mungu kwa ajili ya wokovu. Katika 3:21, anarudi kwenye mada ya 1.16 na 17 na kusema, lakini sasa haki ya Mungu imedhihirika bila sheria, ingawa imeshuhudiwa na sheria na manabii.

Haki ya Mungu kupitia imani katika Kristo kwa wote waaminio. Na Paulo anaelezea haki hii, haki hii ya kuokoa katika mistari inayofuata. Hakuna tofauti, kwa maana wote wamefanya dhambi na kupungukiwa na utukufu wa Mungu.

Nao wanahesabiwa haki kwa neema yake kama kipawa kupitia ukombozi ulio katika Kristo Yesu. Kuna picha mbili za upatanisho katika mistari hii. Ya kwanza ni ukombozi.

Paulo hatupi maelezo zaidi hapa, lakini kwa muhtasari wa haraka, ukombozi unahusisha hali ya utumwa ambayo Mungu alitununua kwa bei ya ununuzi wa damu, kifo cha dhabihu cha Mwana wa Mungu. Na matokeo yake ni hali ya uhuru inayofuata. Leon Morris, katika mahubiri yake ya kitume msalabani, anaonyesha vyema.

Ukombozi unahusisha hatua tatu. Utumwa, utumwa wa kiroho, bei ya fidia, kifo cha Kristo, uhuru unaotokana na watoto wa Mungu. John Stott, katika msalaba wa Kristo, anaongeza mada ya nne kwa hili, na kwamba, sisi ni wake yeye aliyetununua.

Sisi si wetu wenyewe. Tulinunuliwa kwa bei, kama tunavyoona mwishoni mwa 1 Wakorintho 6. Kwa hivyo, Paulo hachunguzi ukombozi, anautaja tu. Badala yake, anachunguza mada nyingine, nayo ni ya upatanisho, na hiyo ni upatanisho.

Kristo Yesu, Warumi 3:24, ambaye Mungu alimtoa kama upatanisho kwa damu yake, ili apokee kwa imani. Hii ilikuwa kuonyesha haki ya Mungu, kwa sababu katika ustahimili wake wa kimungu, aliziachilia dhambi za kwanza. Ili kuonyesha haki yake wakati huu, ili awe mwenye haki na mwenye kumhesabia haki yeye amwaminiye Yesu.

Kwa ufupi, Paulo anafundisha kwamba msalaba wa Kristo unafunua upendo wa Mungu kuliko hapo awali. Warumi 5 :6-8, Mungu anaonyesha upendo wake kwetu katika hili. Tulipokuwa tungali wenye dhambi, Kristo alikufa kwa ajili yetu.

Lakini msalaba wa Kristo pia unaonyesha haki ya Mungu, na tunaona kwamba katika maandiko haya ya upatanisho, hasa hili, kubwa. Paulo anasema Mungu aliziacha dhambi za zamani katika ustahimilivu wake wa kimungu katika mstari wa 25 wa Warumi 3. Hiyo ni, kupitia mfumo wa dhabihu, waabudu wa kweli walisamehewa na Mungu kupitia kifo cha mnyama, na imani yao kwamba Mungu angesamehe kulingana na dhabihu hiyo, lakini damu ya ng'ombe na mbuzi, Waebrania inatuambia, haitoi upatanisho wa mwisho kwa ajili ya dhambi. Na kwa hivyo Mungu, kwa kila moja ya dhabihu hizo, alikuwa akijiandikia mwenyewe.

Alihitaji kutatua mambo, alihitaji kushughulikia haki yake mwenyewe, na kwa kweli, ndivyo alivyofanya msalabani mwa Kristo, na hiyo inaitwa upatanisho. Haki ya Mungu ilitimizwa katika kazi ya Kristo, ambaye alibeba ghadhabu ya Mungu, Baba, Mwana, na Roho Mtakatifu, ndani yake kama Mungu-mwanadamu, akiteseka maumivu ya kuzimu, kwa sababu alikuwa Mungu na mwanadamu katika kipindi cha muda, angeweza kuteseka sawa na adhabu ya milele ili kuwaokoa kila mtu ambaye angemwamini. Watu waliopotea wakati mwingine hufikiri, huh, Mungu ataokoa kila mtu tu. Yeye ni Mungu wa upendo.

Kwa Mungu kutomwoko kila mtu, kungekuwa na kasoro kwake. Ni kutoelewa kabisa tabia ya Mungu kwa sababu tatizo la kibiblia si jinsi Mungu wa upendo anavyomhukumu mtu yeyote; tukisoma sura tatu za Biblia au sura tatu za Warumi, angeweza kumhukumu kila mtu na kuwa na upendo kama alivyokuwa siku zote. Tatizo ni, anawezaje kudumisha haki yake na kumwoko kila mtu yeyote, iwe ni Adamu na Hawa au Wayahudi na Mataifa, ambao Paulo anasema wako chini ya ghadhabu ya Mungu, kuanzia sura ya 3:18, kuanzia sura ya 1:18 hadi 3:20 ya Warumi.

Jibu ni kwamba msalaba wa Kristo, si tu kwamba ni ufunuo mkuu wa upendo wa Mungu, bali pia ni ufunuo mkuu wa haki ya Mungu kwa sababu msalaba wa Kristo uliwezesha Mungu kudumisha uadilifu wake wa kimaadili, haki yake, na kumwoko

kwa haki yeyote anayemwamini Yesu. Msalaba ulikuwa wa kuonyesha haki ya Mungu kwa wakati huu, mstari wa 26, ili awe mwenye haki na mwenye kumhesabia haki yule aliye na imani katika Yesu. Cha kushangaza, kimiujiza, Mungu huwaokoa wenye dhambi na hashushi kiwango chake cha wokovu kwa sababu Kristo anakidhi kiwango hicho.

Haki yake kamilifu inahesabiwa kwenye akaunti zetu za benki za kiroho, 2 Wakorintho 5:21, na dhambi zetu zinahesabiwa kwake yeye aliyetupenda na kujitoa kwa ajili yetu. Kristo, katika kifo na ufufuo wake, hafichui tu upendo wa Mungu. Kwa hivyo, kufanyika mwili ni ufunuo, ni ufunuo maalum kweli, Warumi 5.6-8, si tu kwamba kifo na ufufuo wa Kristo vinafunua haki ya Mungu, kufanyika mwili ni ufunuo maalum kweli, Warumi 3:25-26, lakini kufanyika mwili na utu na kazi ya Kristo inayofuata hufunua hekima ya Mungu kwa njia ya hali ya juu, Waefeso 1:7-10. Paulo anaandika, na haya yote yanastahili kuzingatiwa, lakini hatuwezi tu kuangalia kila mstari. Paulo anazungumzia sifa ya neema tukufu ya Mungu, ambayo ametubarikia katika Mpendwa, akimrejelea Mwana wa Mungu, katika yeye tuna ukombozi kwa damu yake, kuna ukombozi huo Paulo aliouzungumzia katika Warumi 3, kabla tu ya upatanisho, msamaha wa makosa, makosa yetu, kulingana na utajiri wa neema yake, ambayo alitukirimia kwa wingi katika hekima yote na ufahamu, akitujulisha siri ya mapenzi yake, kulingana na kusudi lake, ambalo aliliweka katika Kristo, kama mpango wa utimilifu wa wakati, kuunganisha vitu vyote katika yeye, vitu vya mbinguni, na vitu vya duniani. Ni kauli ya ajabu kwamba msalaba haufichui tu upendo na haki ya Mungu bali pia hekima ya pekee ya Mungu katika kutimiza mpango wake.

Sasa, mpango huu ulikuwa katika Agano la Kale; haukosi kabisa, kama Warumi wanavyotuaambia, karibu na mwisho. Warumi 15 inatuambia, samahani, Warumi 16, kwamba yeye awezaye kuwatia nguvu, mistari michache iliyopita katika Warumi, kulingana na injili yangu na mahubiri ya Yesu Kristo, kulingana na ufunuo wa siri, hili hapa wazo hilo tena, ambalo lilifichwa kwa vizazi vingi, lakini sasa limefunuliwa, na kupitia maandishi ya unabii, tazama lilikuwa pale katika maandishi, halikudhihirishwa hadi Roho alipomwagwa siku ya Pentekoste hadi Kristo aje, na kisha Roho akaja katika upya na nguvu, lakini sasa amefunuliwa, na kupitia maandishi ya unabii, amejulishwa kwa mataifa yote, kulingana na amri ya Mungu wa milele, ili kuleta utii wa imani, kupitia Mungu pekee mwenye hekima, utukufu uwe milele na milele, kupitia Yesu Kristo, amina.

Paulo anazungumzia siri hiyo, na imefunuliwa tu katika nyakati za Agano Jipya, katika Kristo na Roho, lakini iko katika maandishi ya unabii. Ilihita tu kuwekwa wazi; ilihitaji kufunuliwa, na hiyo ndiyo tunayozungumzia: ufunuo maalum katika kufanyika mwili kwa Mwana wa Mungu. Paulo anazungumzia siri hii katika Waefeso 1, katika damu ya ukombozi ya Kristo, kifo cha vurugu, tuna msamaha, hii ni kwa kadiri ya utajiri wa neema ya Mungu, ile neema ambayo Mungu alitukirimia, katika hekima na ufahamu wote, akitujulisha siri ya mapenzi yake, yaani kuwajumuisha Wayahudi na Mataifa katika mwili wa Kristo, kulingana na kusudi lake, mapenzi ya Mungu, kusudi la

Mungu, siri ya Mungu, ni hekima yake kufichua mambo hayo katika Kristo, na anatomia neno mpango, kulingana na kusudi lake, ambalo aliliweka katika Kristo, kama mpango wa utimilifu wa wakati, mpango huo ni upi? Ili kuunganisha vitu vyote ndani Yake, vitu vilivyo mbinguni, na vitu vilivyo duniani, ilikuwa mpango wa Mungu, katika maandishi ya kinabii ya Agano la Kale, lakini yaliyodhihirishwa kikamilifu katika Agano Jipya kwa Roho wa Pentekoste, kwamba Kristo aliyesulubiwa, aliyefufuka, aliyepaa, aliyetukuzwa alimwagwa, ili kuonyesha si tu kwamba Mungu angewaokoa watu binafsi kwa kifo na ufufuo wa Yesu, si tu kwamba angeokoa kanisa kwa kifo na ufufuo wa Yesu, bali pia kwamba angerejesha uumbaji ulioanguka kwa kifo na ufufuo wa Yesu.

Hatutageuka, lakini katika Warumi 8, iko chini ya picha ya ukombozi; ukombozi wa waumini ni ulimwengu mdogo wa ulimwengu mkuu wa ukombozi wa uumbaji, ambao unatamani ukombozi, na hapa, upatanisho wa waumini, hata wale wa Efeso, ni ulimwengu mdogo wa ulimwengu mkuu wa upatanisho wa mbingu na dunia, ambao ni kulingana na kazi ya Kristo, ilikuwa kazi ya ajabu. Haikufanya tu dhabihu zote za Agano la Kale kuwa halali. Hatusemi kwamba kila mtu aliokolewa aliyetoa dhabihu, aliyelea dhabihu, lakini wale walioleta dhabihu kwa makuhani wa Yahweh kwa dhati, wakifuata mfano Wake, walikuwa, kwa sababu kifo cha Kristo, Waebrania 9.15, kilifanya dhabihu hizo kuwa halali. Mungu alileta msamaha hata kupitia hizo, na alitatua mambo kikamilifu na kufanya upatanisho, Warumi 3:5.26, katika karne ya kwanza, katika kifo cha Mwanawe.

Lakini mpango wa Mungu pia ulikuwa kuokoa, kukomboa, kupatanisha, na kufanya upya uumbaji. Biblia inaanza na uumbaji wa mbingu na dunia. Inaishia na mbingu mpya na dunia mpya, na jinsi hilo linavyotokea ni kupitia kifo na ufufuo wa Mwana wa Mungu, ingawa kazi ya Kristo ni ya kushangaza.

Sio Yohana pekee bali Paulo anashuhudia ufunuo maalum wa Mungu katika kufanyika mwili kwa Mwanawe. Tutaangalia tu Waebrania, ambayo inafanya vivyo hivyo. Waebrania 1 ni sehemu nzuri sana ya Neno la Mungu.

Waebrania ni kitabu cha ajabu. Ni kazi bora ya fasihi na theolojia, na naweza kusema ni kazi bora ya theolojia pia. Sijui mahali pazuri zaidi pa kuonyesha ofisi za Kristo, nabii, kuhani, na mfalme, kwa mpangilio huo kuliko Waebrania 1. Waebrania 1:2, nabii.

Waebrania 1:3, kuhani. Waebrania 1 kwa ujumla inahusu kutawazwa kwa Mwana wa Mungu, ambaye, baada ya kifo chake, ufufuo, na kupaa kwake, aliketi mkono wa kuume wa Mungu, wa ukuu mbinguni. Hiyo ndiyo kikao chake, kukaa kwake.

Hiyo ndiyo maana yake, na inapozungumzia hilo, inatoa ofisi tatu, nabii, kuhani, na mfalme, ofisi za kihistoria za Agano la Kale ambazo zilikuwa mifano, unabii uliotekelezwa, wakati mwingine ukikaliwa na watu wasiostahili, lakini bado, Mungu

alitabiri kwamba mmoja angekuja, naye angeunganisha ofisi za nabii, kuhani, na mfalme katika mtu mmoja, hata Mwanawe mpendwa. Lakini jambo la kwanza kuhusu muktadha unaojitokeza ambao Waebrania 1 inazungumzia ni ubora wa ufunuo wa Agano Jipya kuliko ufunuo wa Agano la Kale kwa sababu ufunuo wa Agano Jipya haukutoka kwa manabii, bali kupitia Mwana. Kwa kweli, marejeleo kwa malaika, ambayo ni mengi zaidi kuliko manabii katika Waebrania 1, kwamba marejeleo kwa malaika huendana na marejeleo kwa manabii, kama tunavyoona katika Waebrania 2:2 ambapo inazungumzia ujumbe uliotangazwa na malaika.

Hiyo ndiyo sheria, kama Paulo anavyosema katika Wagalatia 3, kama mara mbili katika Matendo 7, Petro anasema, Ninaendelea kufanya nukuu hizi bila kujua ninapoelekea hasa, Wagalatia 3:19. Kwa maneno mengine, ujumbe wa Waebrania 1 ni kwamba Mwana, kama mpatanishi wa ufunuo wa Agano Jipya, ni bora kuliko wapatanishi wa ufunuo wa Agano la Kale, manabii na malaika. Kwa mara nyingine tena, 2:2 inazungumzia haswa kuhusu ujumbe uliotangazwa na malaika.

Wagalatia 3:19 inaonyesha kwamba hiyo ndiyo sheria ya Musa. Kumbukumbu la Torati lina maelfu na maelfu ya maelfu mlimani wakati wa kutoa sheria. Na mara mbili katika Matendo 7, sitajaribu kufupisha marejeleo hayo.

Petro anazungumzia malaika, sheria ikitolewa kupitia malaika. Kwa hivyo Yesu ndiye mfunuaji. Tena, mwili unamfunua Mungu kama haujawahi kutokea hapo awali.

Kwa kweli, taswira nzuri za yeye kama mng'ao wa utukufu wa Mungu na chapa halisi ya asili yake. Kwa kweli, kila moja inaonyesha tatu zinaelezea ukweli tatu, lakini ukweli mkuu wa zote mbili katika muktadha ni kwamba Yesu ndiye mfunuaji mkuu wa Mungu. Inaposema yeye ni mng'ao wa utukufu wa Mungu, inazungumzia jua angani, na inaashiria jua likichomoza miale, au katika hali hii, mwale mmoja, mng'ao mmoja, mng'ao mmoja au kung'aa.

Mwana wa Mungu anaitwa mng'ao, mng'ao wa JUA, ambao ni utukufu wa Mungu. Hilo linaonyesha nini? Mambo matatu. Mwale ni sehemu ya jua linalopanuliwa hadi angani.

Inaonyesha uungu wa Kristo. Yeye ni mng'ao wa Mungu kwa kuwa yeye ni Mungu aliyefunuliwa akiwa mwili. Pia kuna tofauti kati ya jua na miale.

Jua halidumu kwa muda mrefu, lakini miale yake ni mirefu. Kwa hivyo, kuna tofauti kati ya baba na mwana ikiwa utafanya hivyo, lakini zaidi katika muktadha, mng'ao ndio unaoleta jua lisiloonekana lisiloonekana. Ukilitazama, unapofuka kwa maana hiyo, usioonekana kwa macho yetu.

Huyo ni mwana wa Mungu, anayemfunua Baba asiyeonekana. Yeye ndiye mng'ao wa utukufu wa Mungu. Maana yake sawa kabisa na Wakolosai 1:15.

Mfano wa Mungu asiyeonekana una maana sawa na ile iliyo katika Yohana 1. Hakuna mtu aliyemwona Mungu, Mungu wa pekee aliye kifuani mwa Baba, aliye upande wa Baba. Yeye ndiye aliyemfunua.

Nashangaa. Nilifundisha katika shule ya jioni kutoka Biblia ya Kiingereza, Injili ya Yohana, Warumi, na Waebrania mara kwa mara. Na kama vile nilivyoshiriki njia hizo tatu tofauti za kusema kitu kimoja, nilishangaa umoja wa Maandiko Matakatiifu.

Yohana, Paulo, na mwandishi wa Waebrania wana misamiati, taswira, na njia tofauti za kujieleza. Lakini ukweli huo huo umetolewa katika Yohana 1:18, Wakolosai 1:15, na Waebrania 1:3. Kwa kweli, umetolewa mara mbili. Picha ya kwanza ni miale inayotoka kwenye jua ili kufichua jua.

Hata hivyo, MWANA wa Mungu ndiye mpatanishi wa ufunuo wa Agano Jipya, bora zaidi kuliko malaika na manabii walioleta ufunuo wa Agano la Kale. Picha zingine ni uundaji wa sarafu. Jua ni chapa halisi ya asili ya Mungu katika ulimwengu wa kale.

Nyakati za karne ya kwanza, chuma kinachoweza kunyumbulika kingewekwa kwenye kijembe na kupigwa kwa kitu kama nyundo, na kingekuwa na picha hiyo. Mambo hayo hayo matatu yanafunuliwa. Sarafu ya dinari inafichua picha ya kijembe cha dinari.

Kuna usawa, na kwa hivyo, baba, mwana, ni sawa na baba. Loo, lakini kuna tofauti. Wewe si sawa, hushikilii fimbo mkononi mwako.

Unashikilia sarafu iliyotoka kwenye die. Lakini wazo kuu, tena, katika muktadha ni kwamba unapata dinari kutoka kwa ukungu. Yaani, jua ndilo linalomfunua Mungu.

Loo, jinsi mwili unavyofunua upendo, haki, hekima, rehema, wema, na haki ya Mungu wa kweli na aliye hai. Andiko letu la mwisho katika hotuba hii ni Waebrania 2, 14 na 15. Kama mng'ao wa utukufu wa baba, kama chapa halisi ya asili yake ya kimungu.

Kwa njia, neno hilo linamaanisha asili. Haisemi kamwe kwamba Yesu ana asili ya, ndiyo ina asili yake. Ndiyo.

Waebrania 1:3, neno apostasis linamaanisha asili muhimu, kiini, asili, kiumbe. Si jambo la kawaida, lakini hilo hapo. Mwana ndiye chapa halisi ya asili muhimu ya Mungu.

Hilo haliwezi kusemwa kuhusu mtu yeyote ambaye si Mungu. Kwa maneno mengine, inasemwa kuhusu mwana akithibitisha uungu wake. Si bahati mbaya kwamba sura hizi zinazoonyesha mwili humfunua Mungu, Yohana 1, Wakolosai 1, na Waebrania 1

pia zinaonyesha uungu wa Kristo na ubinadamu wake, ambao sio jambo letu la haraka.

Waebrania 2:14, 15. Kwa hivyo, kwa kuwa watoto ni nukuu kutoka kwa mstari uliopita, kwangu inaonekana kama inamaanisha kitu kama watu wa Mungu au hata wateule. Lakini kwa hivyo, kwa kuwa watoto wanashiriki mwili na damu, yeye mwenyewe, Mwana, vivyo hivyo alishiriki vitu vile vile ili kwa njia ya kifo amwangamize yeye aliye na nguvu za mauti, yaani Ibilisi, na kuwaokoa wote ambao kwa hofu ya mauti walikuwa chini ya utumwa wa maisha yote.

Yesu, ili kuwaokoa watu wake, alishiriki katika asili yao. Kigiriki kinasema damu na nyama, kwamba huwezi kutafsiri kwa Kiingereza kwa njia hiyo kwa sababu hatuzungumzi hivyo. Lazima uweke katika lugha ya kipokezi kitu ambacho wapokeaji watapokea na kuelewa.

Kwa hivyo, kwa kuwa watoto wanashiriki mwili na damu, yeye mwenyewe pia alishiriki vitu hivyo hivyo. Hiyo ni kauli yenye nguvu ya kufanyika mwili. Mwana wa milele wa Mungu, ambaye alikuwa Mungu na si mwanadamu, alifanyika mwanadamu katika Yesu wa Nazareti.

Alishiriki mwili na damu. Kwa nini? Ili kupitia kifo, aweze kumwangamiza yule mwenye nguvu za mauti, Ibilisi. Kristo akawa mwanadamu, jambo ambalo linaonekana wazi hapa, ili afe.

Ndiyo, alikuwa na makusudi mengi. Alifundisha. Yeye ndiye mfano wetu.

Alifanya miujiza. Aliwaponya wagonjwa na kutoa pepo. Haya yote ni sehemu ya kazi yake.

Lakini kielelezo cha kazi yake ni kifo na ufufuo wake. Alishiriki mwili na damu ili kupitia kifo, aweze kufanya mambo mawili. Kwanza, kumwangamiza shetani.

Nambari ya pili, awaokoe watu wake. Ili kupitia kifo, aweze kumwangamiza yule mwenye nguvu za mauti, yaani, ibilisi. Kazi ya Kristo inamgusa Mungu mwenyewe zaidi.

Inampatanisha Mungu. Inampatanisha Mungu kwetu na sisi kwa Mungu. Kifo cha Kristo kinaelekezwa kwetu sisi, watu wake.

Inatukomboa. Inatupatanisha. Inatuokoa.

Inatutakasa, kibinafsi na kama kanisa la kweli, wote wanaoamini kweli. Kifo cha Kristo hakielekezwi tu kwa Mungu na waumini katika kanisa; kifo cha Kristo pia

kinaelekezwa kwa adui zetu. Na kinawashinda maadui zetu wote, ulimwengu, mwili, ibilisi, kifo, kuzimu, yadi zote tisa.

Inawashinda maadui zetu wote. Hapa, kupitia kifo, mwana wa Mungu humwangamiza shetani. Yaani, mwili wa mwana wa Mungu ni ufunuo maalum.

Hapa, inaonyesha nguvu kuu ya Mungu, ambaye hufanya mambo mawili. Kuchukuliwa kwa mwili na damu, mwili wa mwana wa Mungu, kunamshinda yule mwovu. Kimsingi, msalabani, katika utimilifu kamili, baada ya kuja mara ya pili, atakapotupwa katika ziwa la moto, Ufunuo 20:10, milele na milele.

Jambo la pili ambalo kazi ya Kristo hufanya ni kuwakomboa wale wote, Waebrania 2:15, ambao, kwa hofu ya kifo, walikuwa chini ya utumwa wa maisha yote. Je, ni makosa kwa waumini kuogopa kifo? Ndiyo na hapana. Hakika, hatufanyi hivyo, tunaweza kuwa na wasiwasi kuhusu vifo vyetu.

Nani anataka kuacha familia yake, marafiki, na kanisa lake? Mimi sipendi. Sijishughulishi na wazo hilo. Lakini kile Mungu anachotuokoa nacho ni hofu ya adhabu ya kifo.

1 Yohana 4. Hofu ina adhabu, na upendo mkamilifu wa Kristo umeondoa hofu hiyo ya adhabu. Kwa neema ya Mungu, waumini hawahitaji kuogopa ghadhabu ya Mungu.

Ni jambo la kushangaza. Huna haja ya kuogopa kuzimu. Kwa nini? Kwa sababu mwana wa Mungu alikuja kufa, na kifo chake kinamshinda shetani na kuwaokoa watu wake milele.

Sio tu kutokana na hukumu bali pia kutokana na udhaifu ambao hofu ya hukumu hiyo huleta maishani mwao. Kwa hivyo, katika Yohana na Paulo na sasa katika Waebrania, nitasema tena katika kifungu hiki katika Waebrania. Kinaonyesha nguvu ya Mungu iliyofunuliwa katika mwili.

Nguvu ya kumkomboa adui mwenye nguvu zaidi kuliko sisi, ibilisi. Nguvu ya kuwakomboa watu wa Mungu kutoka kuzimu na hofu ya kuzimu maisha yao yote. Hiyo ni nguvu kubwa, kweli.

Imedhihirishwa katika kifo na ufufuo wa mwana wa Mungu aliyetupenda na kujitoka kwa ajili yetu. Hivyo, tunaona kila njia ya ufunuo maalum tuliyoipata katika Agano la Kale isipokuwa Urimu na Thumimu zilizotolewa tena katika Agano Jipya. Hakika, baadhi yao si wengi kama hao.

Kisha tunaona ufunuo maalum, hasa katika kufanyika mwili kwa mwana wa Mungu, lakini hasa zaidi katika mada zilizobaki za mihadhara yetu. Na hiyo ndiyo mada ya

mihadhara, Maandiko Matakatiifu. Na kuhusu mada hiyo kuu, tutaingia kwenye mihadhara yetu inayofuata.

Huyu ni Dkt. Robert A. Peterson katika mafundisho yake kuhusu Ufunuo na Maandiko Matakatiifu. Hii ni kipindi nambari 13, Ufunuo Maalum katika Agano Jipya, Utu, Paulo, Utangulizi, Upendo, Haki, Hekima, Waebrania, Mfunuzi, Nguvu.